

РЕШЕНИЕ

№ 3874

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 6-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание
на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА

при участието на секретаря НАДЯ М. ГЕРОВА
като разгледа докладваното от ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА Административно
наказателно дело № 20211110215842 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. К. П. срещу наказателно постановление № 23/11.10.2021г. на Главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което за нарушение на чл.175в, ал.1, т.2 вр. чл.175а, ал.1, т.1 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 300 лв., на основание чл.408а, ал.1 ЗСВ. С жалбата се правят твърдения за допуснати съществени нарушения на материалния и на процесуалния закон – липса на материална компетентност на издателя на наказателното постановление с аргумента, че мандатът на Главния инспектор на ИВСС бил изтекъл на 09.04.2020г., което от своя страна водело до липса на компетентност и на актосъставителя, с чийто акт за установяване на административното нарушение било аргументирано обжалваното наказателно постановление. Прави възражение за наличието на „маловажен случай” по смисъла на чл.28 ЗАНН – минималното закъснение от 12 дни при подаване на декларацията за имущество и интереси по чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ се дължало на дългогодишното му пребиваване извън страната, което по обективни

причини затруднявало събирането на необходимата информация. Моли съда да отмени наказателно постановление № 23/11.10.2021г., издадено от Главния инспектор на ИВСС, като неправилно и незаконосъобразно, както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Жалбоподателят П. К. П. се явява в съдебното производство чрез процесуалния си представител, поддържа депозираната жалба и моли наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Въззиваемият Инспекторат към Висшия съдебен съвет се явява в съдебно заседание, оспорва депозираната жалба и моли съда да остави в сила обжалваното наказателно постановление. Аргументира се с принципа, прогласен с Конституцията на Република България, за непрекъсваемост на функционирането на органите на властта и администрацията, гарантиращ последователност, приемственост и стабилност на държавните органи, създадени по силата на Конституцията.

Не се оспорва от ответника в настоящето производство дали жалбата срещу наказателното постановление е депозирана в срок. Нередовността на връчването би имала значение при релевиращи доводи за неспазване на 7 дневния срок по чл.59, ал.2 ЗАНН /Решение № 5159/20.07.2015г. по д.№ 3367/2015г. по описа на Административен съд София-град, XIII касационен състав/. В случая жалбоподателят П. К. П. е упражнил законоустановеното си право да сезира съда, като депозира жалбата, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана.

От фактическа страна:

При извършена проверка от експерт при Инспектората към Висшия съдебен съвет на 10.06.2021г. в базата данни на Инспектората към Висшия съдебен съвет било установено, че жалбоподателят, в качеството си на съдия в Софийски районен съд, не подал в ИВСС ежегодната декларация за имущество и интереси по чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ за 2020г. в законоустановения срок по чл.175в, ал.1, т.2 ЗСВ – до 17.05.2021г. /първия присъствен ден след 15 май 2021г./. Декларацията била подадена на 29.05.2021г. чрез куриерска фирма „DHL Express”. За резултатите от извършената проверка била изготвена Докладна записка Вх.№ РЕГ -02-326 /10.06.2021г. Свидетелката Ц. Б. Д. съставила акт за установяване на административно нарушение №

23/12.07.2021г., в който субсумирала нарушението под текста на чл.175в, ал.1, т.2 вр. чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ. Нарушителят възразил при връчването на АУАН. Не се възползвал от правото да депозира писмено възражение срещу констатациите по акта в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. Въз основа на АУАН било издадено наказателно постановление № 23/11.10.2021г. от Главния инспектор на ИВСС, с което на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 300 лв., на основание чл.408а, ал.1 ЗСВ.

От правна страна

Видно от приложената административнонаказателна преписка акт за установяване на административно нарушение № 23/12.07.2021г. е съставен в рамките на 3 месечния срок от откриване на нарушението и е предявен на нарушителя. Наказателно постановление № 23/11.10.2021г. на Главния инспектор на ИВСС е издадено в шестмесечния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН.

По отношение на главното възражение за липса на материална компетентност на Главния инспектор на ИВСС, издал наказателно постановление № 23/11.10.2021г., съдът намира:

Безспорно – а и страните по делото не спорят по факта, че издателят на обжалваното наказателно постановление - Главният инспектор на ИВСС е избрана с Решение на 43-то Народно събрание на Република България от 02.04.2015г. /обн., ДВ, бр.26/07.04.2015г./ и нейният мандат е изтекъл на 09.04.2020г., съгласно чл.132а, ал.2 от Конституцията на Република България.

Съдът взе предвид Решение № 12 от 27.09.2022г. на Конституционния съд по к. д. № 7/2022 г. /обн., ДВ, бр.78 от 30.09.2022г./, съгласно което „конституционно недопустимо е да се преустанови автоматично за неопределено време дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет поради изтичане на срока на пълномощията на главния инспектор и на инспекторите, и неизбирането от Народното събрание на нов състав на Инспектората, осигуряващ му функциониране в съответствие с конституционните предписания.... С изтичането на срока, за който са избрани, главният инспектор и инспекторите в Инспектората към Висшия съдебен съвет изпълняват своите функции до избиране от Народното събрание на главен инспектор, съответно на инспектори”.

Поради тези причини съдът приема, че Главният инспектор на ИВСС

..... е притежавала изискуемата компетентност да издаде наказателно постановление № 23/11.10.2021г.

Безспорно, Главният инспектор на ИВСС е притежавала и компетентността да издаде Заповед № 3-38 /19.04.2021г., с която е оправомощила свидетелката Ц. Б. Д. да състави акт за установяване на административно нарушение № 23/12.07.2021г., инкорпориран в обжалваното наказателно постановление.

Поради тези причини съдът приема, че при издаване на наказателно постановление № 23/11.10.2021г. от Главния инспектор на ИВСС не са извършени съществени процесуални нарушения, които да водят на това основание неговото отменяне.

По отношение на материалната законосъобразност на наказателното постановление съдът намира:

Съгласно чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ съдиите, прокурорите и следователите подават пред Инспектората към Висшия съдебен съвет декларация от две части за имущество и интереси. Срокът за подаване на декларацията е лимитиран в чл. чл.175в, ал.1, т.2 - ежегодно до 15 май за предходната календарна година. Съотнесен за 2020г. срокът изтича на 17.05.2021г. - първия работен ден след 15 май 2021г.

С подаването на декларацията за имущество и интереси по чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ на 29.05.2021г. жалбоподателят е извършил нарушение на чл.175в, ал.1, т.2 вр. чл.175а, ал.1, т.1ЗСВ.

Независимо от това съдът намира, че административнонаказващият орган е нарушил разпоредбата на чл.28 ЗАНН – от реализираното нарушение не са настъпили неблагоприятни последици, които да водят до санкциониране на деянието с пропорционални на настъпилите неблагоприятни последици административни санкции – 12 дневното закъснение е минимално, съдия П. К. П. към датата на нарушението е бил командирован в гр.Прищина, Република Косово, и отсъствието му от страната по обективни причини безспорно е било основателна причина за забавянето на подаване на декларацията /предвид получаване на необходимата му информация от институциите в Република България/. Немаловажен е и фактът, че декларацията за имущество и интереси по чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ е подадена преди образуването на административното производство с акт за установяване на административно

нарушение № 23/12.07.2021г.

Поради тези причини съдът приема, че наказателно постановление № 23/11.10.2021г. следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Същевременно съдът намира, че в случая следва да приложи разпоредбата на чл.63, ал.2, т.2 ЗАНН – да предупреди нарушителя, че при извършване на нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебното решение, ще му бъде наложено административно наказание.

Предвид горните мотиви и на основание чл.63, ал.2, т.2 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23/11.10.2021г., издадено от Главния инспектор на ИВСС, с което на П. К. П. с адрес: гр.София, кв.”Драгалевци”, район „Витоша”, ул.“Момино венче“ № 23, вх.”Б”, ет.3, ап.10, за нарушение на чл.175в, ал.1, т.2 вр. чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ е наложена глоба в размер на 300 лв., на основание чл.175в, ал.1, т.2 ЗСВ.

ПРЕДУПРЕЖДАВА П. К. П. с адрес: гр.София, кв.”Драгалевци”, район „Витоша”, ул.“Момино венче“ № 23, вх.”Б”, ет.3, ап.10, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебното решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София – град в 14 дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____